

Cuvântul lui Dumnezeu peste soborul de la ieslea cuvântului

Mă apropii la iesle și Mă fac cuvânt de zidire, cuvânt de mângâiere, și Mă dau apoi vouă și celor ce se strâng pe lângă voi să se facă Mie sărbătoare. Mi-ați făcut zi de sărbătoare, fiilor de la iesle, că s-au strâns pe lângă voi copilași cumiști ca și voi, ca să petreacă în numele Meu cu voi, iar Eu să-i hrănesc din cer. Când lumea de pe pământ s-a strâns să-și petreacă zilele ei, iată, și voi ați aflat prilej și Mi-ați făcut coborâre ca să-i hrănesc pe cei ce vin la crescut lângă izvorul care spală pe om și apoi îl crește ca să fie.

Iată-Mă ca să vă dau har și mângâiere, vouă și celor veniți la izvor. Sunt Eu Însumi. Trupul Meu este acoperit de ochii voștri, dar din el curge cuvântul Meu și se aude, și hrănesc cu el și îl fac venirea Mea, că a venit vremea aceasta, și tot omul va fi luat ca pe neștire, că nu vrea omul de pe pământ să stea din mersul lui și să asculte șoapta venirii Mele, cuvântul Meu care se face cale pentru venirea Mea. Dacă Scripturile Mele cele de acum două mii de ani sunt mincinoase, Eu nu voi veni. Dar ele sunt adevărate, și de aceea vin, și vin să le împlinesc. Amin.

Am spus ucenicilor Mei să înțeleagă de la smochin semnul venirii Mele. Și iată, el a dat mlădițe fragede, căci s-a apropiat venirea Mea. Eu sunt smochinul, căci smochinul de pe pământ s-a uscat și nu mai pot mânca din roadele lui. Eu Însumi am venit și am dat rod și am dat mlădițe noi, căci venirea Mea este aproape. Smochinul cel uscat se crede verde și nu înțelege semnele vremii Mele, semnele venirii Mele. Voi, copii de la iesle, sunteți semnele venirii Mele. Eu sunt smochinul, iar voi, mlădițele, și venirea Mea este cu voi. Amin, amin, amin. Din nou am lucrat tainic, ca și acum două mii de ani. Ca și atunci, oamenii nici acum nu vor să priceapă din semnele vremii venirea Mea de la Tatăl. Duhul potrivit Mie este împărat peste om și îi șoptește omului la ureche să nu se așeze în veghe pentru venirea Mea, ci să-și petreacă cele ale nopții omul. Și iată, venirea Mea ia omul pe neștire și omul n-o vede, căci scris este: *«Ochi au și nu văd; urechi au și nu aud; și cine nu crede nu ajunge să vadă»*. Eu însă vin la iesle cu hrană din cer și Mă dau spre zidire sfântă celui ce voiește cu Mine așteptându-Mă să vin. Mă dau vouă, iar voi să Mă dați, fiilor, și să fiu găsit la voi de cei ce au învățat calea spre izvorul venirii Mele.

Pe cel ce vine la crescut îl învăț să se uite mereu la el dacă crește din cuvântul Meu. Și cum adică aceasta? Să se uite în cuvântul Meu și să se măsoare în el, că Eu așa îl învăț pe cel ce crește din Mine și așa îi spun: caută, copile, să vezi ce este între tine și Dumnezeu, între tine și aproapele tău. Caută să te vezi din Dumnezeu când te uiți, nu căuta să te vezi din tine. Caută să te vezi din fratele tău când vrei să te vezi, nu să te vezi din tine, că ochii tăi nu-ți pot spune despre tine. Caută să te uiți la tine din Dumnezeu și din aproapele tău, să-I plăci lui Dumnezeu și aproapelui tău, nu ție, căci așa sunt cei ce veghează întru venirea Mea. Iar pentru lucrarea veghii să nu fie amestecat duh de stăpân și slugă, căci acest duh le strică veghea celor ce veghează, ci să fie duh de iubire care dă putere pentru veghe, care dă gust veghii celei sfinte dintre frați, căci scris este: *«Cel mai mare să fie slujitor celui mic, nu stăpân»*, căci așa este învățătura Mea. Cel mai mare să vegheze cel mai bine, ca să se poată vedea din el cel mic. Și cine este cel mic? Cel mic este cel ce se uită la sine din Dumnezeu și din aproapele său. Amin, amin, amin.

Omul nu știe ce este fericirea lui. Numai cel ce ajunge pe plac aproapelui său la ce este bine spre zidire, numai acela își face sufletului său ochi pentru fericire, căci atunci el află pacea cea desăvârșită și nu mai iese din ea, că ea e dulce, ea înțelepțește omul, ea îl zidește zi cu zi până la ziua zilei, ea îl mângâie și îl ține în ea, și omul își află odihna.

O, nu este altfel de odihnă pentru om, nu este. O, nu vine omul să ia de la Mine și să-și afle odihna. O, nu mai sunt oameni adevărați, fiilor, nu mai sunt. O, nu mai sunt creștini adevărați,

măi copilași, nu mai sunt, fiilor. Cei ce caută minuni ca să se facă creștini, aceia pătesc ca omul împietrit în care nu încolțește sămânța vieții, căci minunile n-au avut putere să omoare moartea din om. Când Eu, Domnul, trimit minuni în calea omului ca să-l întăresc pentru Mine, e una, dar când omul caută minuni, e altceva. Și iată, pentru unii minunile au fost drum spre Mine și, iarăși, pentru alți mulți ele au fost drum spre sine, căci s-au fălțit căzând prin ei înșiși. O, rău e de omul care n-are învățător de sus din cer, că acela se învață cu pământul și cu cele de pe pământ și cu cele de la om.

Caută, copile care iei învățătura Mea, caută să înveți pe placul Meu. Nu e bine să te ocupi de tine înaintea Mea, ci e bine să iei de la Mine și să-ți folosească și ție cele ce dau, că de aceea dau. Dau ca să iei, nu ca să mai ceri. Dau ca să fie dat, și să aibă omul care ia, și nu să Mă mai ispitească pentru el însuși. Dau mereu tot ce văd că-ți trebuie, ca să te ajut să ai și să te folosești de venirea Mea la tine. Cel ce are nu se mai plânge că e lipsit. Cel ce ia are, dar cel ce nu știe să ia, acela nu are, și cere ca să aibă.

Iar Eu, ca un Învățător bun, spun așa: ferice celui ce se lasă găsit de Dumnezeu, că acela știe să-L afle pe Domnul. Cine-L caută pe Domnul nu-L mai găsește, dar cel ce se lasă găsit, a găsit pe Dumnezeu. Amin.

Iată, M-am lăsat Învățător ca să Mă dau, că vă văd cum așteptați voi și cei ce vin să Mă ia. Voiesc să Mă nasc desăvârșit în cel ce Mă voiește în el, căci omul e născut din om, și Eu trebuie să-l învăț nașterea lui din nașterea Mea în el. Amin. Un picuț, și voi sărbători cu voi sărbătoarea nașterii Mele cea de acum două mii de ani, și Mă voi înnoi cu ea în tot omul care voiește în el nașterea Mea, Duhul Meu, Care este din cer, și trupul Meu cel ceresc. Amin.

V-am dat hrană caldă, fiilor. Dați-o pe masă și învățați-i pe cei ce o iau să o și rumege, că voiesc să-l învăț pe cel ce vine la Mine nașterea Mea în el. Veacul cel nou aduce nașterea Mea în inima omului, numai să ia omul, numai să audă omul taina veacului cel nou. Trec cu el pe lângă veacul omului și vin să-l așez pe pământ, că vă am pe voi începătură de veac nou, plămădit de Mine și de voi între pământ și cer. Curând, curând nu vor mai fi cele ale veacului omului, și omul va vedea tot mai mult veacul cel nou care se așează pe pământ, și va plânge omul care nu are nimic zidit în veacul cel nou.

Iar voi, voi și cei ce sunt cu Mine prin voi, zidiți-vă, fiilor, în taina veacului cel nou și fiți zidirea lui, căci el va fi pe veci. V-am învățat lucrarea zidirii, și de atâta vreme vă învăț. Zidiți-vă în veacul cel nou și fiți ziditori ai veacului ce va să fie, căci totul va fi înghițit de biruința venirii Mele și voi rămâne Eu, cu veacul cel nou și cu moștenitorii lui. Amin.

Îi dau omului ochi ca să vadă; îi dau urechi ca să audă; îi dau înțelepciune ca să înțeleagă; îi dau iubire ca să aibă, numai să ia omul din pacea venirii Mele. Cu pace și cu har ceresc vin pentru cei ce Mă așteaptă, iar pentru cei ce nu Mă așteaptă vin cu zi de mânie, vin cu plata celor lucrate de tot omul care s-a ascuns de Mine iubindu-se pe sine.

Eu așa am spus: *«Să se lepede omul de sine și să vină să-Mi urmeze»*. Omul însă s-a ascuns și n-a primit chemarea Mea ca să vină. Și acum, vin Eu, și când vin, nu-l mai chem, și îi zic să se ducă, nu să vină, căci când i-am zis „*Vino!*“, n-a venit; s-a oprit pentru sine și n-a venit. Și iată, veacul omului trece, și Eu vin cu veacul Meu, și vin. Vin, că este scris să vin după cele două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, căci M-am dus ca să vin. Și dacă vin, le spun iarăși tuturor că vin, și zic:

Deschideți Scripturile, fii ai oamenilor, și citiți în ele despre venirea Mea. Și dacă citiți, nu le ispitiți, nu le răstălmăciți, ci înțelegeți-le. Și dacă nu le înțelegeți, chemați cu lacrimi și cu tânguire pe Duhul Sfânt, ca să vă învețe El despecetluirea tainei Scripturilor venirii Mele. Deschideți Scripturile și nu le închideți, și nu le ascundeți, că în ele este scrisă venirea Mea care trebuie împlinită. Și dacă știți să citiți, veți găsi în ea o țară nouă, un Ierusalim nou, căci Ierusalimul cel de atunci M-a tăiat și M-a dat la pieire, dar Eu M-am ridicat ca un Dumnezeu

venit din Tatăl, și iarăși am fost, și am ales din nou Ierusalimul, căci Tatăl îl avea pus deoparte pentru venirea Mea cea de după două mii de ani.

Iată țara strălucirii pe care a văzut-o de departe proorocul Daniel, pământul cel de la început, pământul român din care Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea. Iată noua Mea țară, noul Meu ogor în care am însămânțat sămânța veacului cel nou, veac ceresc pe pământ, Noul Ierusalim. Așa se numește veacul cel nou: Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.

Deschideți Scripturile, voi, fii ai oamenilor, și veți găsi în ele venirea Mea cu veacul cel nou, coborât din cer pe pământ. Și iată venirea Mea, că sunt cuvântând din mijlocul pământului român peste pământ, și merge cuvântul Meu ca fulgerul de la răsărit până la apus, căci venirea Mea așa vine, ca fulgerul, precum scrie în Scripturi.

Cel ce însetează, să vină și să bea din apa Mea, și să fie viu apoi, și să nu mai înseteze apoi, că iată, omul însetează mereu. Bea și însetează iar, căci apa este la Mine, nu la el. Să vină omul la Mine și să bea. Și dacă nu vrea să vină, să nu vină, căci scris este: *«Cine este sfânt, să se sfințească încă, și cine este spurcat, să se spurce și mai mult»*, că venirea Mea vine ca un fur, și cel ce nu-i venit spre ea, nu mai are vreme să vină.

O, fii ai oamenilor, răscumpărați vremea, că zilele sunt grele. Așa vă învață Scriptura. Deschideți Scripturile, voi, fii ai oamenilor, și veți găsi în ele că Eu vin, și veți înțelege de ce vin Eu. Vin, că este scris să vin după cele două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl. M-am dus la Tatăl ca să vin și să pregătesc de lângă Tatăl locașul venirii Mele. Și am venit, și Mi l-am pregătit, și Mi-l pregătesc, și Mi-l curățesc, și Mi-l slăvesc, ca să vadă toți împărații pământului locașul venirii Mele: pământul român. Acest pământ curând, curând va fi cu totul al Meu, iar cei ce vor fi pe el se vor face sfinții Mei, neam sfânt și împărătesc, popor după chipul și asemănarea Mea, căci așa este în casa Tatălui Meu. Amin.

O, copii de la iesle, v-am dat har și mângâiere vouă și celor ce s-au strâns lângă izvor ca să bea și ca să crească. Ba și fiilor oamenilor le-am dat ca să bea, numai să vrea să bea. O, dacă Scripturile venirii Fiului Omului sunt mincinoase, atunci El nu va veni. Dar dacă sunt adevărate, Fiul Omului vine, și *«se vor tângui toate neamurile pământului văzându-L venind cu putere și cu slavă multă»*, precum scrie în Scripturi. Amin.

Am chemat pe tot omul să vină spre venirea Mea. De două mii de ani îl tot chem pe om. De șapte mii de ani îl tot chem pe om. Dar ca azi nu l-am chemat nicicând. Îl chem pe cel ce nu vine. Îl chem pe cel ce nu aude șoapta venirii Mele. Iar când voi veni, nu-l voi mai chema, și îi voi spune să se ducă, precum este scris în Scripturi.

O, copii ai venirii Mele, vine venirea Mea. Zidiți-vă în taina veacului cel nou și fiți ziditori și spuneți tuturor celor ce locuiesc pe pământ că vine venirea Mea. Un ceas, și vin, iar veacul cel nou care vine cu Mine, se numește Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.

19-12-2000/01-01-2001